

Welk beeld laat jij zien?

Tekst: Matteüs 22: 15-22

Liturgie: Voorzang: Lied 985
Welkom
Lied 8a: 1,3,4,6
Begroeting
Lied 195 (Klein gloria)
Gebed
Schriftlezingen: Uit NLB Lied 96b: Gemeente zingt het refrein
Matteüs 22: 15-22
Lied 370: 1,2,3
Preek
Lied 912: 1,2,3,4,5,6
Dankgebed met aansluitend Lied 239: 7
Collecten
Lied 422: 1,3
Zegen met aansluitend Lied 431c

Harry is een jongen van 10 jaar.

En als Harry bij de supermarkt is, dan kijkt hij altijd naar de winkelwagentjes.

Hij heeft een keer een muntstuk van 50 Eurocent uit een winkelwagentje gehaald. Die had iemand vergeten.

En sinds die tijd controleert Harry alle winkelwagentjes. Wie weet gebeurt dat nog wel een keer.

Maar op een dag vindt Harry bij de winkelwagentjes geen 50 Eurocent maar een briefje van € 10,00! Het lag op de grond en Harry vond het. Nou dat was voor Harry een gigantisch bedrag. € 10,00! Daar kon hij heel veel mee doen. Hij was de koning te rijk en stak vol trots de € 10,00 in zijn zak. Want dat is voor hem. Hij heeft het zelf gevonden.

Maar toen Harry naar buiten liep, toen dacht hij ook aan de man of de vrouw die het geld had verloren. Dat briefje van € 10,00 was natuurlijk per ongeluk uit de zak gevallen en eigenlijk is die € 10,00 van hem of van haar.

Weet je wat Harry toen deed.

Hij ging de winkel weer in en liep naar de kassière. *Kijk*, zei hij, *dit heb ik gevonden*.

Oké, had de kassière gezegd, *geef maar hier dan bewaar ik het wel*.

Maar dat vond Harry geen goed idee. *Nee*, zei hij, *schrijf mijn naam en mijn telefoonnummer maar op een briefje en als er iemand voor dat geld komt, dan geef je dat briefje met mijn naam en telefoonnummer maar*.

Harry liep met een goed gevoel de winkel uit en toen hij thuis kwam, vertelde hij het hele verhaal aan syn mem. *Dat hasto goed dien*, had mem gezegd. En Harry was blij. En nou maar hopen dat er niemand komt voor dat geld. Want dan is het echt voor hem en dan kan hij daar leuke dingen van kopen.

Welk beeld laat jij zien?

Daar gaat het om in deze preek.

Hoe sta jij als mens in deze maatschappij?

En hoe sta jij als gelovige in deze wereld?

Dat zijn vragen die alles te maken hebben met dat gedeelte uit Matteüs 22.
We gaan er maar eens even naar kijken.
Er komt een groep mensen bij Jezus.
En als je naar die groep kijkt, dan is dat wel een heel aparte groep.
Het gaat om leerlingen van de farizeeën en Herodianen.
Normaliter gaan die twee echt niet samen.

De farizeeën zijn de orthodoxe Joden.
Van de Romeinen moeten zij niets hebben. Weg met die heidense bezetters. Dat is alleen maar slecht voor het land.

De Herodianen -de naam zegt het al- zijn aanhangers, zijn fans, van Herodes. Zij zijn juist pro Rome. De Romeinen hebben veel goeds gebracht als het gaat om vrede en stabiliteit in het land. Daarom leve de keizer.

Dus dat zijn twee groeperingen die normaal gesproken lijnrecht tegenover elkaar staan.
Maar als het gaat om de persoon van Jezus, dan weten ze elkaar te vinden. Want daarover zijn ze het beide eens: Die Jezus moet weg.
Voor de farizeeën is het niet te verteren, wat Jezus allemaal zegt over God en over Zichzelf.
En voor Herodianen was Jezus een gevaar voor de rust en de vrede in het land.
Dus weg met Hem.

En zo komen deze mensen samen bij Jezus.
Ze beginnen heel mooi. *Meester, zeggen zij, wij weten dat u oprecht bent en in alle oprechtheid onderricht geeft over de weg van God. We weten dat u zich aan niemand iets gelegen laat liggen, u kijkt immers niemand naar de ogen.*
Nou dat zijn lovende woorden, nietwaar?!

Maar dan hun vraag. En daar gaat het natuurlijk om. Want je weet nog hè, met welk doel zij bij Jezus zijn gekomen?!
Daarom stellen zij deze vraag: *Zeg ons daarom wat u vindt: is het toegestaan de keizer belasting te betalen of niet?*

Oei. Dat is smerig. Ik bedoel, wat Jezus nu ook zegt, maar grote kans dat Hij één van beide groepen tegen zich krijgt.
Ga maar na.
Als Hij zegt: *Ja, natuurlijk is dat toegestaan. De belasting moet je gewoon betalen.* Dan is dat natuurlijk tegen het zere been van de farizeeën. Die zullen daar heftig op reageren.
Maar als Hij zou zeggen: *Nee, we betalen geen belasting aan de keizer.* Nou dan weet je wel welke groep Hij dan in het harnas jaagt.

Dus dit echt een listige opzet.
Het brengt Jezus in een spagaat.
Wat moet Hij nou op zo'n vraag antwoorden?
Maar daar hebben deze leerlingen en Herodianen gaan boodschap aan. Zij willen antwoord.
Nou, Jezus, wat heb je daarop te zeggen? Is het nou wel of niet toegestaan?
De spanning is te snijden.

En dan krijgen we dat gebeuren met die munt.
Jezus vraagt om een munt. Om een belastingmunt.

Kijk, hier heb ik een munt.

Het is geen denarie. Die heb ik helaas niet. Maar dit is een zilveren rijksdaalder. Een oudje. Hij is zelfs wat groen uitgeslagen. En op deze munt zie je het hoofd van koningin Juliana

En daar gaat het Jezus om.

Om dat hoofd op die munt. Het beeld op die denarie.

Van is die afbeelding en van wie is dat opschrift.

Nou, dat was niet zo moeilijk. Dat is het hoofd van de keizer. Keizer Tiberius. Dat staat er ook bij.

Dus, het antwoord konden ze zo geven.

Van de keizer.

Maar dan die woorden van Jezus:

Geef dan wat van de keizer is aan de keizer, en geef aan God wat God toebehoort.

Wat bedoelt Jezus met deze uitspraak?

Het is in ieder geval duidelijk dat dit niet een direct antwoord is op hun vraag.

Het is niet zo maar een “ja” of “nee” op hun vraag.

Anders had één van beide partijen wel heel anders gereageerd.

Ze waren juist heel verbaasd.

Hun opzet was mislukt. Ze konden Hem niet pakken op zijn woorden.

Maar de vraag blijft staan.

Wat bedoelt Jezus met die woorden: *Geef dan wat van de keizer is aan de keizer, en geef aan God wat God toebehoort.*

Waarom zegt Hij dat?

Nou, kijk eens nog eens naar die munt.

Die draagt het beeld van de keizer.

En als jullie het hebben over een belastingschuld die aan de keizer betaald moet worden, dan kun je daar deze munt voor gebruiken. De munt met zijn beeld.

En kijk nu eens naar Mij.

Naar Jezus.

Ik draag een heel ander beeld.

Niet het beeld van de keizer, maar ik draag het beeld van God.

Dat hebben jullie zelf ook al gezegd, toen jullie het hadden over het feit, dat ik oprecht ben en dat ik onderricht geef over de weg van God.

Dat beeld draag Ik.

En nou zijn jullie gekomen om Mij in de val te lokken.

Jullie willen Mij pakken op Mijn woorden en Mij uitleveren aan de Romeinen.

Maar dan zijn jullie aan het verkeerde adres.

Ik ben gekomen om een heel andere schuld te betalen.

Geen belastingschuld. Daar kun je deze munt voor gebruiken.

Maar Ik ben gekomen om te betalen voor de schuld door de zonde.

Ik ben gekomen voor een wereld verloren in schuld.

Ik ben gekomen om verzoening te brengen. Verzoening tussen God en mensen.

Ik ben gekomen als het lam van God, dat de zonde van de wereld op Zich neemt en wegdraagt.

Daarom, als het om Mij gaat, dan moet je niet bij de keizer zijn maar bij God.

Kijk maar, Ik draag Zijn beeld.

Geef dan wat van de keizer is aan de keizer, en geef aan God wat God toebehoort.

Welk beeld laat jij zien?

We trekken even de lijn door naar ons eigen leven.

Want net als Jezus staan ook wij midden in de maatschappij.

Net als Jezus laten wij iets van onszelf zien.

En wat laat jij nou zien? Hoe sta jij bekend bij de mensen om je heen? Laten wij ook iets zien van dat “gij geheel anders, gij hebt Christus leren kennen”?

Ik denk weer even aan Harry, die met die € 10,00 weer terug ging naar de winkel.

Dat is misschien maar een klein iets, maar toch ... het zegt heel veel en het spreekt voor zich.

Bij Harry is het niet alleen ikke, ikke, ikke en de rest kan ...

Nee, hij denkt ook degene, die die € 10,00 verloren heeft.

Geef dan wat van de keizer is aan de keizer, en geef aan God wat God toebehoort.

Als je daar verder over nadenkt, dan kom je tot de conclusie, dat God gewoon alles toebehoort.

Mijn leven, mijn bezittingen, mijn geld, mijn vrije tijd, noem maar op, dat krijg van God.

Daarom hebben we Psalm 96 ook gelezen en gezongen. Want in die psalm komt dat heel duidelijk uit, dat alles onder Gods koningschap valt.

Dat mogen we laten zien door God te eren als koning.

Door ons door Hem te laten leiden.

Op ons werk, in onze vrije tijd.

En ook bij het betalen van de belastingen.

Ik kijk weer naar mijn Heiland.

Naar Jezus Christus.

Het volmaakte beeld van God.

Hij laat zien, Wie God is. Een God vol liefde. Een God die bewogen is met deze wereld en met jou en mij.

Jezus, die kwam als het lam, dat onze schuld op zich nam en dat zichzelf gaf om jou en mij te redden.

Dan besef ik des te meer, dat ik alles aan Hem te danken heb.

Ons leven. Onze toekomst. Onze redding. De Heiland heeft daarvoor Zijn leven gegeven en onze schuld teniet gedaan.

Voor de belastingen kan ik deze munt gebruiken.

Maar als het gaat om verzoening en om een leven met God, lieve mensen, dan is Jezus Christus en zijn kruis en zijn opstanding uit de doden onze munt bij God!

Amen

Piet Hulshof
19 oktober 2014